

Selmeczbányai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 74/III. sz. a hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Rendőrségünk szervezetéről.

Már első számunkban megemlítettük, hogy rendőrségünk szervezetével és a rendőr személyzet szaporításának kérdésével bővebben fogunk foglalkozni. Tesszük azt most, a midőn a belügyminiszterium, az egyenruhára és kardokra tett némi megváltoztatással, a felterjesztett rendészeti szabályzatot megerősítette.

Igaz, ezen új szabályzat egy nagy haladást jelent rendőrségünk szervezetében; mert Bélabánya testvérvárosban, Hodrusbánya, Steffultó, Banka és Felső-Róna külutczákban ezentul tisztviselői minőséggel bíró rendőrbiztosok fognak alkalmaztatni, a kik képesítéssel fognak birni kisebb rendőri és a bagatel ügyekben eljárni s egyszersmind az anyakönyvek vezetését is tudni fogják elvégezni. Megszűnik tehát ezentul a külutczai lakósokra nézve azon óriási hátrány, melyet az okozott, hogy minden csip-csup kis ügyben, vagy példának csak 50 kros bagatel dologban is sze-

mélyesen kellett a belvárosba fáradniok. Minden ilyen rendőrbiztos mellé egy közrendőr is fog kineveztetni.

Bélabánya testvérváros és a külutczák tehát e szervezettel egyelőre meglehetnek elégedve. Ámde nézzük miként áll a dolog a főpontra, a belvárosra nézve.

Az új rendészeti szabályzat az 1872 év óta tartó állapotot alig változtatja meg, vagy bőviti ki. Így hát ezentul is a hivatal belső dolgai pusztán három tisztviselő vállaira nehezednek; ezek a főkapitány, alkaptány és tb. rendőrfogalmazó.

A ki tudja, hogy 1872 évtől kezdve mily rengeteg halmaza az új ügyeknek lett rendőri illetékesség alá újabb és újabb törvényeink által utalva, az be kell hogy lássa, hogy e három tisztviselő a megkívánt alapossággal, a munkát legyőzni alig képes. Ez okozta azután azon hibás állapotot, hogy teszem az iktatás és kiadás, titoktartást igénylő, fontos ügykezelését napidíjasok végzik, a kik sem felesketve nincsenek, sem fegyelmi felelőségre nem

vonható. Hogy egy ily fontos hivatalnál mily hátránnyal jár ez, azt kiki elgondolhatja. Okvetlenül kellene tehát egy kezelő irodatiszti állást szervezni és ezt egy oly egyénnel betölteni, a ki a rendőri belszolgálat más ágában is segédkezni tudjon. Mint utóbb értesültünk, ez a szabályrendeletben benn is foglaltatik. — A díjnokokkal való rendőri hivataloskodás nem ér egy fakovát sem. — Hogy rendőrségünk fontos hivatásának akadálytalanul megfelelhessen, okvetlen égető szükség volna egy bejelentési osztályra; mert tessék csak elgondolni, hogy körülbelül 17000 lakost, a nagy mérvben szétszórt városi terület mellett, ily intézmény nélkül, miként lehet ellenőrizni? Csak még a legegyszerűbb letelepedési engedély nélkül való tartózkodást is alig ellenőrizheti a rendőrség; hát még a netán titokban itt tartózkodó egyénket, esetleg megugrott bűntevőket. Ezen kitünő intézmény, rendőrségünk hivatásának teljesítésében olyan, mint a szótár a fordító kezében.

Tárcza.

A kik különlegességet akarnak.

Mi lehetett volna más a társalgás tárgya, mint a nők? ! Hiszen manapság a serdülő suhancz és a komoly tudós, a nős férfi és az aglegény, a beható értekezés és a könnyed hírlapi tárcza illetékesen és illetéktelenül a felszínre kerekedett nőkérdéssel foglalkozik.

„Az már igaz, hogy én egyhamar meg nem nőszölök, ha csak olyant nem talállok, ki meg felel izlésemnek!“

Kiált fel a magát tapasztalttnak, küssé blazirtnak tartó V. Kálmán, ki, melleleg legyen megjegyezve, szép vagyonnak ura s miniszteri fogalmazó.

Hangos kaczagás a felelet Kálmán barátunk szellemes nyilatkozására.

— Ezt ugyan jól mondtad, Kálmán! Ő mást nem vesz nőül, mint a ki megfelel izlésének. Azt hiszem barátim, mi itt valamennyien egy nézetet vagyunk Kálmánnal, nemde! —

„Csak hogy talán az én nézetem mégis kissé eltér a tietektől; tudjátok ti, milyen az én izlésem?“ Kérdezi a felsőbbség érzetének bizonyos kifejezésével Kálmán.

— Magas, Barna, Sovány, Alacsony, Szőke, Valami ekzotikus herczegnő, Blaustrumpf. . . Hang-

zolt a találgatás összevissza, mire Kálmán csak kicsinylőleg rázza a fejét „Nem tudtok ti semmit! Halljátok, ha akarjátok, megmondom. Tehát — én magamnak a nőről egészen más eszményt alkottam, mint a milyenre ti egyáltalán gondoltok, s arra az én tapasztalataim vezettek. Micsoda nők vannak most? Egy kis francia és angol nyelv, kis zongorázni tudás, sok pipere, még több képzelődés és semmi érzés, ezek azok az alkotó részek, melyekből a mai hölgyek össze vannak állítva. Borzasztó csak elképzelni is, hogy az ember ilyen nő mellé legyen lekötve teljes életére. A szabad természet volt mindig kedvenczem; a szabad természet vad virága az én eszményem, a ki nem ismeri a púder de szerályt, fogalma sines az etiketről, de fesztelenül, csak a nőknek sajátos finom tapintattól vezérelve, szive mesterkéletlen érzéseinek enged.

Az én jövődöbéli feleségemet nem a szalónok, nem a budoárok parketjén, de a végtelen róna szabad ege alatt, vagy a háborítlan érdő lombölelte rejtekében keresem.“

— No már köszönöm a gusztlusodat, én nem kérek belőle! — Szólat fel H. Feri, kinek az anyja báróné lehetett volna, s kinek e réven holmi fertálmágnásos hajlamai vannak. — Mit kezdenék én olyan vadoneczzal?!

Én olyan nőt keresek, a ki még nekem is imponálni tudjon s a társaságban első rangú sze-

repet vigyen. A többi mind csak olyan gyerekes érzéges, minek manapság semmi értéke!

„Most igazán kíváncsiak volnánk, kettőtök közül melyik lesz a boldogabb!“

„Majd elvállik!“ Felel a két hős, majdnem szánakozó mosolylyal tekintgetvén egymásra.

*

Azóta eltelt vagy négy év, s ismerőseinket véletlenül ismét együtt találjuk. V. Kálmánt és H. Ferit minden oldalról ostromolják, mondják el házasságuk történetét, hiszen a világ már tele van annak mindenféle módozataival, s hogy mindketten válópert indítottak, az köztudomásu dolog.

„Nem valami nagyon élvezetes dolog ugyan ha az ember a saját kudarczát kénytelen elmondani; de hiszen mi itt mind jó barátok vagyunk; tanuljatok az én káromon, s szívelejtétek meg, hogy nem jó az, ha az ember különb kincsre akar szert tenni, mint a milyen többi szenvedő embertársainak osztályrészüll jutott. Halljátok tehát:

I.

Talán emlékeztek még, milyen eszményt alkottam magamnak jövődöbéli feleségemről ez előtt négy évvel. Én a dolgot komolyan vettem, s így természetes, hogy a sok rám kivetett hálók egyikében sem akadtam meg. Hogy utóvégre az egyes estélyeken, hová udvariasságból meg-

Ennyit a beszolgálattól s nézzük most miként állunk a majdnem — vagyon, személy testi és életbiztonsági szempontból még fontosabb — külszolgálattal.

A belváros területén 1872 év óta a külszolgálatot két tisztviselői rangban lévő rendőrbiztos, egy rendőrőrmester, egy rendőrtizedes és 10 közrendőr végzi. Már instálom alássan olyan városban mint Selmezbányán hogy lehet 12 rendőrtől kivánni, hogy éjjeli s nappali terhes szolgálatukat kifogástalanul teljesítsék, azt csak a herko páter mondhatja meg.

De már most, ha a két rendőrbiztos csakis kizárólag, szoroson vett rendőri megbizatásokat volna kénytelen teljesíteni, még nem szólnánk semmit, de ezek kötelesek adó, tanköteles gyermekek s más mindenféle összeírásoknál egy rakás kórházi, szegény és illetőségügyi, tanácstól származó megbizatas és a jó ég a megmondhatója, hogy még mi mindenféle ügyben eljárni. Ugyanez áll a rendőrökre nézve is.

Nem új dolog, de mindig igaz, hogy a jól szervezett rendőrség legfőbb feladatát nem az képezi, hogy a már elkövetett büntett tetteseit nyomozza ki, hanem, hogy a büntetteket, megelőző (preventiv) intézkedések által megakadályozza.

Gondoljunk csak mi idősebbek vissza 1879 év márczius hónapjának azon reggelére, a midőn elterjedt azon, sajnos valónak bizonyult, hir városunkban, hogy Sztankay gyógyszerész laboránsát kegyetlenül meggyilkolták és a gyógytárt kirabolták. Mit ért az a szegény özvegynek és az árváknak, hogy a rendőrség a tetteseket csakhamar elfogta és a büntető igazságszolgáltatásnak kiszolgáltatta... a kenyérkereső életét vissza nem adhattatöbbet soha. A szörnyű büntett esteli 9 és 10 óra között követtetett el. Ha a tettesek tudták volna hogy azon tájékon egy rendes szolgálatot

teljesítő rendőrörök czirkál, a gyalázatos bűntényre magukat el nem szánták és a szomorú tény meg nem történhetett volna.

De térjünk vissza, — hogy lehet 12 rendőrrel rendes, a város egész területére nézve legalább éjszakai rendőrsi szolgálatot végeztetni, azt mondja meg az, a ki jobban tudja. Hála az égnek, hogy lakosságunk, aránylag más városokhoz képest, oly jólelkű és jámbor, hogy büntények csak ritkán követtetnek el és azok is enyhébb mérvűek.

No tehát mi csürés-csavarás, hogy ha különösen éjszaka idején, a félreesőbb utcikákban is, vagyunkat s életünket némileg biztosítva akarjuk érezni, akkor a kapitányság rendelkezésére kell, hogy legalább 20 rendőrt állítsunk és hogy a rendőrbiztosok csak kizárólagosan, szoroson vett rendőri ügyekben legyenek kénytelenek eljárni.

Végül el nem hallgathatjuk, hogy rendőreink nagyobb része szolgálatának teljesítésére nincs kitanitva. Hogy erre nézve csak egy példát hozunk fel, még azt sem tudja, hogy szükség esetén oldalfegyverét miként használja, hogy a letartóztatáskor ellenkezőket harezképtelenné tegye, a nélkül hogy azok testi épségében nagy kárt okozna; ezt csak a nem oly nagyon régeben előfordult szurási esetek igazolják; holott a kezdő rendőrnek is tudnia kell, hogy az ellenkezőnek végszükség esetén oldalfegyverével a jobb vállsontjára sujtson s ha ezt el is történ, rendőrorvosi megállapítás szerint, nem valami roppant baj, az illető egészen harezképtelenné lesz, míg majd minden szurás életveszélyes.

Hát még a többi dolgokról, példának miként kell viselkednie a házi joggal stb. szemben, hogy visszaélést el ne kövessen és kötelességeit mégis teljesítse; mily előzékenységgel kell viselkednie a járókelőkkel, különösen az idegenekkel szemben —

hittak, s mely meghívást elég együgyű voltam az érdektelen barátság kifolyásának tartani, engem fölösleges büfféfogasztónak kezdtek nézni. A mamák haragos pillantásai, a lányok ajkbigyesztő modora, a papák hideg udvariassága végül némi világosságot gyújtottak elmémbe, s elhatároztam, hogy legalább két hónapra kerülöm azt az érdeklős, mesterkelt társaságot. A szabadságot megkaptam, és én ezt úgy véltem legezészerűben felhasználni, ha bebarangolom szép hazánk legfélreesőbb zugait; talán kedvez nekem a szerencse csillaga, s fölfelem, a mi után vágyódom, a női ideál netovábbját. Sokszor, ne nevessetek ki, barátaim, találtam libákat őrző leányt, arcra, termetre kifogástalan, ki a csendes magányban kíváncsi szemekkel csodálta meg a közeledő uri vándort, — az én valék — s egyszerű öltönyében imádandó ártatlansággal oly bájakat tárt elém, melyeket a társaság hölgyei csak bálók alkalmával tartanak leleplezhetőnek.

Már-már azt gondoltam, ime, egy elrejtett gyöngy, melyet csak aranyba kell foglalni, hogy teljes értéke érvényre jusson; de egy-két vele váltott szó, — hiszen talán magatok is ismertek libaőrző leányokat, — csakhamar fölvilágosított arról, hogy a természetnek nem minden vad virága, mely talán jól illik a csárdáskalap mellé bokrétának, illik a frak gomblyukába. De azért nem mondtam le a reményről. Végre, fiuk, ta-

láltam valamit; — bár ne találtam volna! — Egy este, vándorlásaim közben, eltévedtem kissé az erdőben. Szó sem volt róla, hogy visszataláljak falubeli lakásomra. Körül néztem hát az erdőben, hol üthetném föl legjobban éjjeli tanyámat. Szerencsémre rábukkantam valami kis házikóra; a házelőtti padon ült az ideálom. Rögtön éreztem, hogy megtaláltam azt, a mit kerestem. Nem irom le szépségét, hiszen ismeritek. Hogy ne szaporítsam a szót; ott maradtam éjszakára, az öreg erdőkerülőnél, a lány valahol a padlason aludt. Egész éjjel róla álmodtam. Ki-kijárogattam hozzá mindennap; lelkem gyönyörrel telt el; mily jól ismerte az én erdei tündérem a fákat, a növényeket, csak hogy kissé másként nevezte el a füveket, virágokat, mint mi tanultuk. S mindegyikről tudott valami különöset mondani. Fogalma sem volt a világról, az erdő volt otthona. Midőn szerelemről kezdtem neki beszélni, rám meresztette a szemét s kérdezte, micsoda az? Egy izben majd megvert az apja, midőn nála talált, s midőn elmondtam a jámbor öregnek, hogy a leányt feleségül akarom venni, szó nélkül kipenderített az ajtón. A helyett, hogy elment volna a további kedvem, még jobban neki csökönyösödtem. Ez aztán az igazi, hamisítatlan erkölcs, gondolám. Tisztára meg voltam bolondulva. Más fiatal ember azt kérdezi, mennyi hozománya van a leánynak; én százast nyomtam

arról azt hisszük, hogy dunsztja sines; hanem részegekkel koldusokkal és cigányokkal szemben, rengeteg öntudatos erélyességet tud kifejteni.

Persze, hogy oly szegényes fizetés mellett, mint a milyent most élveznek, nem csoda ha értelmesebb elem erre a pályára magát nem szánja.

Mindezekből kifolyólag városunk összes lakosságának érdekében felhívjuk az illetékes és legilletékesebb köröket arra, hogy a mondottakat jól szíveljék meg; mert különben, a mai amugy is turbulens időkben, mi minden felelőséget rájuk fogunk háritani!!

Ujdonságok.

— **Személyi hírek.** Hüttl József miniszteri tanácsos és bányagazgató, Kőrmöczön tett hivatalos utjáról a tegnapi napon visszaérkezett. — **Kostenszky Adolf** kir. számtanácsos szabadságidejének leteltével szept. 1-én hivatalát újból elfoglalja. — **Jákó Gyula** bányamérnök, Dr. **Schenek Gyula** akadémiai tanár sógora, Selmezbányára a Pachertáróra bányaművezetővé lett kinevezve.

— **A „Magyar orsz. erdészeti egyesület“** évi közgyűlését, a mely tavaly elmaradt, e hó 28-án tartja meg, Tisza Lajos gróf elnök betegeskedése miatt, Báró Bánffy Dezső alelnök elnökle alatt. Városunk, Rudnay Béla főispán, Szitnyai József polgármester és Kráusz Géza erdőmester által lesz ezen érdekesnek ígérkező gyűlésen, képviselve.

— **Eltűnt menyasszony.** Chv. helybeli iparos jegyben járt egy szép vihnyei leánynyal, sőt mi több már háromszor ki is lettek hirdetve és az esküvőnek vasárnap f. hó 25-én kellett volna Selmezen megtörténnie. Képzeltük azonban a vőlegény megdöbbenését, a midőn, — már 1/2 órakor reggel arájához sietett boldogan, hogy őt az oltárhoz vezesse, azzal lett fogadva, hogy a menyasszony itt hagyva jeggyűrűjét még szombat éjjel eltűnt. E különös esetben annyit sikerült megtudnunk, hogy a menyasszony szülei nem akartak e frigybe beleegyezni és ez lehetett

az öreg markába, hogy ide adja a lányát. Az esküvő megtörtént szép csendesen, mi igen jó volt, mert a feleségem sehogy sem tudott beletörődni a hosszú uszályos ruhába. Persze, én voltam a hibás, miért bujtattam bele a szabad természet leányát a szalónok békóiba?!

No de elején szemet kellett hánynom az ily apróságokra. Majd én oktatom, tánitom és urhölgyet csinállok belőle, menten a mai társaság félszégeitől, romlottságától.

A mig falun tartózkodtunk, még elég jól ment minden; hiába falun elnézők az emberek; de azután! — Szabadságom lejárt. Vissza kellett térnem. Most kezdődött rám nézve a pokol, melyet magam készítettem magamnak. Megkiméllek benneteket kinaim részletes leírásától, csak egyet-mást említek azok megérthetésére.

Egy tisztviselőtársam megnősült, s teljes diszben bevonul hozzám, bemutatandó a nejét. Mit csinál a feleségem? Mig ujdonsült házas emberem nem tudja csupa udvariasságból, miként hajlongjon, a feleségem oda rohan a nejehez, és — borzasztó!! — teljes alázatossággal megcsókolja kezét. Megmagyaráztam neki azután, mi a társadalmi rang, s milyen kötelességekkel és jegokkal jár az. Szépen meghallgatott s én meg voltam nyugodva. Egyszer haza jövök, s mit látok?! X. miniszteri tanácsosné, a „Vörös kereszt“

oka annak, hogy a menyegzőt megelőző éjjelen a szép leány ismerősét, kinél itt szállva volt s kinél a lakodalomnak is végbe kellett volna menni, elhagyta és szüleihez Vihnyére távozott.

— **Pályázat.** A selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti akademiánál tanársegédi állásra pályázat kirdettetik. Határidő: szept. 30.

— **Csirkefogó.** A szószeres értelemben egy csirkefogóval van dolgunk. Zl. kisasszony már régibb idő óta vette észre, hogy csirkéi, sőt szép faj tyukjai a kertből el-eltünedeznek, hogy soha többé vissza ne kerüljenek. E napokban az egyik erősebb, nagyobb tyuk károgva futott a ház felé ijedten s szárnyai körül elszakadt dróthurok volt látható. Valaki, kit most a rendőrség keres, dróthurokkal fogdosta össze az eltűnt csirkéket és tyukokat, csak ezen egynek sikerült eddig megmenekülnie. Ugy hiszik, hogy a csirkepecsenyét bizonyára nagyon kedvelő csirkefogó nem lakhatik messze működésének színhelyétől.

Az ital és fogyasztási adó bérlete dolgában e napokban tartattak meg a tárgyalások. Miután e fontos és anyagilag nagyon is figyelembe veendő kérdésnél oly dolgok merültek fel, melyek a város érdekeit nem épen szem előtt tartott eredményeket szülhetnek, a kérdéssel teljes objektivitással, a legközelebbi számban fogunk kimerítően foglalkozni.

Különfélék.

— **Lövöldéről.** A folyó hó 25-én vasárnap tartott lövészetén 672 lövés esett, ezek közül 582 köregység, 15 négyes és 1 szög. Az első díjat Dessewffy Aurél nyerte el, a másodikat és harmadikat közösen Seidel Ágoston és Fribert Ferencz, mert mindkettőjük négyes lövése egyenlő volt. Ezeken kívül még Dessewffy Aurél 2, Seidel Ágoston 3, Fribert Ferencz 1, Krausz W. G. 1, Ochtendung Ignác 2 és Krausz Géza 4 négyest lőtt.

— **Anyakönyvvezetőink.** A belvárosban, ideértve Bankát és Felső-Rónát Krausz Kálmán főkapitány, vagy helyettese, a külutczákban Hodrusbányát kivéve, az ujonnan kinevezendő rendőrbiztosok fogják október 1-től kezdődőleg az anyakönyvvezetői teendőket végezni. Az egybekelésre már is egy külön e célra szolgáló szoba rendeztetett be a kapitányi hivatalnál, mely a kíváncsi völegény és menyasszonyjelöltek által már most is megtekinthető.

ügyében nálam volt, előtte feleségem, — mezitláb, olyan toaletben, mint az erdőben szokta viselni. De ez mind nem elég; hogy látogatásokat nem tettem, s ilyeneket nem fogadtam, ezt beláthatjátok, de még ezen tulttettem magam, bár nem szolgált előnyömmre. Hanem, s ez a bűnhődésem, meggyőződtem, hogy feleségemnek fogalma sincs, mi az erkölcsi érzék.

A házba, melyben laktunk, beszállásoltak katonákat, s egy este ott találom feleségemet, a mint a káplárral fesztelenül vacsorázik. A legártatlanabb arccal fogad, s nem érti felindulásomat. Egy szóval, csakugyan a természet vad virága volt, melyen kárba veszett a műkertészet minden fáradozása. Tudjátok hogy legutóbb egy cigány primás nótái annyira megzavarták az eszét, hogy megszökött vele. Keserű dolog ez, de megérdemlem! És — gyökeresen ki vagyok gyógyítva tulságosan szentimentális hajlamaimból

„Nos, én is megjártam!” Szol H Feri „csak-hogy az ellenkező véglet büntetett meg. Tudományos, tulművelt asszonyt kerestem, de meg is adtam az árát!”

— Halljuk, halljuk a Feri historiáját is!

„Elmondom; de ma nem; mához egy hétre gyűljetek össze, s tanuljatok példámon.”

(Folytatása és vége következik)

— **Erdei károk.** Valóságos erdőirtást üznek — mint nekünk panaszolják — az ugynevezett „Bakaliarka” környékbeli, sok bélabányai és felső-rónai lakós. Ezt úgy követik el, hogy — ha van egy kis rétjük az erdőben, azt évenként nagyobbitják, egyszerűen kiegészítve a rétet környező fákat. — Ha e panasz a valóságnak megfelel, akkor ajánljuk ezen üzemeket erdőmesterünk figyelmébe.

— **A bélabányai csögyár,** melynek ismeretetését legközelebb hozni fogjuk, e napokban lett Sztancsay Miklós h. főjegyző mint h. főkapitány által rendőr-iparhatósági szempontból megvizsgálva és ezen szempontból, úgy a munkások munkája és munkaidejének beosztása, valamint a gyári közbiztonsági berendezésére vonatkozólag teljesen kifogástalannak találtatott.

— **Osztály-sorsjátékok.** Az 1896-iki ezredéves kiállítás alkalmára a magas kormány a képviselőház előzetes határozata folytán osztály-sorsjátékok rendezésére adott engedélyt, melyek elsője a folyó év október 16-ától 19-éig egy királyi közjegyző és tanuk jelenlétében, Budapesten nyilvánosan megejtendő húzásával veszi kezdetét. Az osztály-sorsjáték intézménye nálunk még újdonság, de a külföldön már évszázadok óta divik s mindenütt szépen vált be. Tény, hogy a sorsjátéknak ez a neme bir a közönségre legnagyobb előnnyel, mert mindenki könnyen számíthatja ki nyeresi esélyeit s oly mérvben vehet benne részt, a mennyire viszonyai megengedik. — Az osztály-sorsjáték-vállalat az állam felügyelete alatt áll, a sorsjegyek csakis a hivatalos névértékben adatnak el s csupán eredeti sorsjegyek léteznek, melyek mindegyikén a magyar czimer, az osztály-sorsjáték-igazgatóság aláírása és a gyűjtőde címe áll, mely a sorsjegyet eladta. — A sorsjegyek már forgalomban vannak és Heitze Károly vezér-ügynök által (Budapest, Szervitater 3.) adatnak el.

Rendőri hírek.

Elveszett tak. pénzt. betéti könyvecske. Pocsuvadlo község nevén álló 16771. sz. 169 frt 77 krról szóló selmeczi tak. pénzt. betéti könyvecske elvesztetett. A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül.

Az apácza zárda egyelőre még nem fog lebontatni, mert felépítéséhez sem idő, sem anyag nincsen elegendőn; csak óvintézkedések fognak most megtétni. Maga a lebontás és felépítés csak jövő év tavaszán veszi kezdetét.

A socialista és anarchista mozgalmakban résztvevő nem tényleges állományú közös hadseregbeli és honvédkatonák — egy újabb rendelet szerint — a csapattestparancsnokságnál bejelentendők. Nálunk ilyenek nem igen találtak.

Az életveszélyesen megsérült Lupták Imre csillért sikerült az orvosi kezelésnek megmenteni, mert már életveszélyen kívül van.

Rendetlen pénzkezelés. Fr. városi bagatelügyi végrehajtó, mint halljuk, állásától elmozdított azért, mert a felek részére behajtott összegek kezelése körül rendellenességek fordulnak elő, a mi miatt többen panaszt emeltek ellene. Tekintettel arra, hogy a végrehajtónak 100 frtnyi óvadéka van a városi tanácsnál letéve, hinni akarjuk, hogy az ügyfelek kárt szenvedni nem fognak. Az ügy rendezésével Sztancsay Miklós helyettes főjegyző van megbízva. — Ez alkalomból nem hallgathatjuk el abbéli meggyőződésünket, hogy az ily fizetésű állások szervezése egyenesen veszélyes. Hiszen, hogy éljen meg, plane egy családos ember 10 frt mond tiz forint havi fizetésből? Nem volna-e sokkal célszerűbb a mostanáig szervezett 2 adó és egy bagatelügyi végrehajtói állásokat egybeolvasztani és az erre kinevezendő egyénnek, legalább annyi fizetést adni, hogy abból megélhessen.

Iskolai hírek.

Szeptember 1-én megkezdődik az új iskolaév. E napon veszik kezdetüket a beiratkozások, az ágost, evang. lyceumban, az állami kat. nagy-gymnasiumban, a városi kat. és ágost. evang. elemi iskolákban, valamint a polg. felsőbb és elemi leányiskolákban és az izraelita elemi népiskolában. — Az apácza nővérek az Ocsovszky-féle házban fognak lakni, hol a beiratások is eszközöndők; iskola azonban ezen épületben nem lesz. Hanem lesz: az elemi leányiskola a korház-utca jobb sarkán lévő, száraz, tágas és egészséges társaspénztári, a felső leányiskola, az Ocsovszky házzal szemben levő Müller-Peiper, a polg. leányiskola pedig az Eckert-féle épületben. A szülők megnyugtatóására ki kell emelnünk, hogy mindezen utóbbi iskolai helyiségek szárazak, jól szellőzhetőek és egészséges helyen fekvők. Nem úgy áll azonban a dolog a rom. kath. belvárosi elemi iskolával, hol a szobák, mert termeknek nem nevezhetőek, bár szárazak, de oly alacsonyok, hogy nem lehet azokat jól kiszellőztetni; a tornácok és előcsarnok meg épen gyalázatos bűzös levegővel vannak szaturálva, úgy hogy a szegény gyermekek érdekében ezen épület vagy kibővítendő és átadomítandó, vagy ezen iskola egy más épületben volna elhelyezendő. A jövőre nézve ez így nem maradhat és a sok száz gyermek meg a tanítók egészsége megkívánja, hogy a város e bajt mielőbb orvosolja.

Hogy az iskolaév kezdete nem olyan prózai dolog mint sokan gondolják, arról tanubizonyosságot tesz az alábbi vers, mely a mellett igazat is mond a gondokat illetőleg, s mely verset ime itt közlünk:

Vége már a szünidőnek,
Könyvre kerül már a sor;
Dolga lesz a könyvkötőnek,
Mert megrágtá azt a por.

Megnyilnak az iskolák már,
Ajtó, kapu kitarul; —
Hullnak dijul a koronák,
Mint az alma a fáru.

A tanulók egymást nézik,
Hemzsegnek mind az utcán.
Mind azt mondják: „most kezdődik
A nagy gond csak igazán.”

De az apa elutazik
Örömpírral az arcán,
Mégis mondja: „most kezdődik
Nagyobb gond csak igazán.

A tanárok intelmének
Rosz tanuló fittyet hány; —
Ez tanári működésnek
A legnagyobb gondja tán.

Egy városatya elmékedése.

(D dur, vivace, forte.) Mit?? Műtrágyagyár kell nekünk? Hát nincsen nekünk elég természetes trágyánk? Ott állanak az utcák és utcizkákban a természetes trágyadombok s mégsem hordja el senki onnét, ha csak a szél nem. Jele annak, hogy nálunk a természetes trágya sem kelendő; mert hiszen hol van itt gazdaság? Mintagazdaság? (Cis moll, dolcissimo) kivéve a városi gazdaságot!! (D dur vivace, forte). Ha tehát a természetes trágya nem kell, kinek fog kelleni a műtrágya. — Egészen más a zalatnai társulat, mely Aradon most egy nagyszabású műtrágyagyárat állít fel, — az Zalatna és Arad, hol bizonyára nincsen annyi természetes trágya, mint itt. — Hát mit akar ez a lap . . . ez a hetilap (D dur, con brio fortissimo) Ezer kartács, bomba, bombardon és Uchaczius . . . Már mit akar ez a lap?! — a melyik csak addig lesz lap, a mig tölem ki nem

kap, ha egyszer kikap, nem lesz többet lap, rip—rap — (a hetilapot, bosszusan széttepi) így ni... majd adok én neked műtrágyagyárat! — De hát ha már egyszer városunkat meg akarjuk menteni valami gyár, műgyár — hah! — megvan, egy műcimentgyár volna alapítandó. — Hát nem kell nekünk tömérdek sok cement? — Mit szolhat itt Clement? — Nekünk kell a cement! — A hol csak építünk, tömérdek cemente van szükségünk. A vihnyi fürdői kávéház (pianissimo), a vendégek csepkőbarlangnak hívják... hihhi... s valóban rettenetesen néz ki... (mint előbb) mennyi cementet fog elnyelni és még a többi tervbe vett építkezések. Tehát először is ha már mű kell, miután a műborban már nagyon erősen bővelkedünk, műcimentgyárat fogunk alapítani. — (Pausa. — Cis moll, piano). De még mit lehetne kigondolni?? (Pausa. — G dur, forte.) Megvan! — Gyufagyár!! — Fortissimo, presto). Az üres gyufaskatulyákat országszerte gyűjteni fogjuk — azok semmibe, vagy nagyon kevésbe fognak kerülni... skatulyákat tehát csináltatni nem kell... marad a gyu — meg a fa előállításának kérdése... Bombardó! Genialissimo!! — (vivacissimo.) Fa, fa, hja hál Istennek fánk meg annyi van, hogy no, — ott van ni a rengeteg hodrusi fenyves... (cis, moll, piano) hopp, tévedtem; hiszen az már majdnem egészen le van tarolva. Panaszkodnak is az emberek, hogy ezért a szép erdőért s hogy hófuvatagok lesznek a hodrusi uton ezentul... de hát Elzasz és Lothringen! — (fortissimo) nekünk Báro Popperhez és az üzemetervhez kell ragaszkodnunk. Azután meg, kellene-e a gyufához szálfa? Nem, Elég erre a kisebb galy vagy ág? Igen elég. — Tehát a galyak és ágak gyűjtésére fel lehet használni az erdővédeket, segédeket, és jelölteket, az erdő-

suhanczokat, segédeket és az erdősuhaneci segédi helyettes jelölteket, a tényleges szolgálatban álló városi napszamosokat, valamint az ideiglenesen alkalmazott napszamosjelölteket és elvégre, szükség esetén vásár- és ünnepnap délután a városi díjnokokat is. — Nyáron egy kis multság is lesz ezekre nézve, kirándulni a zöldbe. — Tehát megvan... gyufagyárat alapítunk... óriási haszon lesz. (dolcissimo) A város megvan mentve!!! (Önesodálati mámorba merül... —)

Apró hirdetések.

Ezen hirdetési rovatban minden hirdetésért egy korona fizetendő és felvilágosítást ingyen ad a kiadóhivatal.

Egy zöld színű butorgarnitúra eladó.

Azonnali, készpénz melletti megvételre kerestetik egy teljesen jó karban lévő, legalább négy szoba s hozzátartozókból álló ház, kerttel lehetőleg a belvárosban. Főkellék, hogy száraz, egészséges lakhatás és víz legyen a házban.

6 szoba, konyha, éléskamra, kerthasználat, pince, udvar stbből álló nagy lakás kiadó.

Egy jó házból való fiú tanoncuzul kerestetik egy cukrászüzletbe.

Egy kereskedői tanuló azonnal felvétetik egy jó forgalmu kereskedésben. Ugyanitt két jó hegedű és egy használt gyermekvas-ágy olcsón eladó.

50 drb. különleges, nemesfajú 2—4 éves rózsató eladó.

Egy gymnasiumi vagy lyceumi tanuló részére olcsó lakás kiadó.

Egy zongora 20 frton alul eladó.

Egy külön bejaratu butorozott szoba kiadó.

Egy zongora olcsón eladó.

November 1-ére kerestetik négy szoba, és hozzátartozókból álló lakás, lehetőleg a város közepén.

Uj takarékpénztári részvények megvételre kerestetnek.

Adoma.

Egy földmives a miskolci vásáron erősen kínálgatja megvételre lovát egy lócsiszárnak: „lássa ez olyan ló, ha erre felül, akkor 9 órakor Gyöngyösön van!” — „Mit esináljak én 9 órakor Gyöngyösön?” — kérdi erre a lócsiszár.

Tudomásul.

Van szerencsém a n. é. közönség nagyrabecsült tudomására hozni, hogy lakásomat, illetve

kárpitos műhelyemet

az alsó utcában fekvő, Zachar pipagyáros ur tulajdonát képező házba tettem át.

A midőn ezt becses tudomására hozom, egyuttal köszönve az eddigi pártfogásáért, kérem azt részemre továbbra is biztosítani.

Selmeczbányán 1895. aug. 31.

Teljes tisztelettel

Gonda János
kárpitos mester.

Az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

I. oszt. nyeremények		II. oszt. nyeremények	
Húzás 1895. okt. 16-19-ig.	Kibocsátás 100000 sorsjegy	Húzás 1895. okt. 6-14-ig.	Kibocsátás 100000 sorsjegy
nyeremény a korona	korona	nyeremény a korona	korona
1	80000 = 80000	1	600000 = 600000
1	60000 = 60000	1	400000 = 400000
1	40000 = 40000	1	200000 = 200000
1	30000 = 30000	1	100000 = 100000
1	20000 = 20000	1	50000 = 50000
1	15000 = 15000	2	20000 = 40000
1	10000 = 10000	2	15000 = 30000
2	8000 = 16000	4	10000 = 40000
8	4000 = 32000	10	8000 = 80000
10	2000 = 20000	27	6000 = 162000
13	1000 = 13000	100	2000 = 200000
100	400 = 40000	200	1000 = 200000
860	200 = 172000	1150	200 = 230000
9000	80 = 720000	20000	100 = 2000000
10000 nyeremény össz. 1268000		21499 nyeremény és jutalom	4332000

AZ I. OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
40.—	4.—	2.—	korona.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	teljes sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Valamennyi sorsjegyek a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hóban.

Andrássy-ut 5-ik szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett

Magyar Osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100,000 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő.

Legnagyobb és legszerencsésebb esetben

egy millió KORONA.

Első húzás 1895. október 16—19-ig Budapesten.

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az első osztály részére $\frac{1}{1}$ 40.— $\frac{1}{10}$ 20.— $\frac{1}{5}$ 8.— $\frac{1}{10}$ 4.— $\frac{1}{20}$ 2.— korona

eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két húzásban érvényesek:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona.
80.—	40.—	16.—	8.—	4.—

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előleges második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY főelárusító Budapest, szervita-tér 3.

Check-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgőnycim: LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lottogyűjtődék, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállítatnak 1—6